

INSTRUKTIONER TILL TEATERPROVET 2019

Välj en av monologerna nedan.

Gör det i god tid så du hinner lära dig texten helt utantill.

Det är viktigt att du kan texten utantill, så att vi kan jobba lite med den.

Det är inget krav att läsa hela pjäsen som monologen är tagen ur.

Men det är viktigt att du förstår helheten/sammanhanget i scenen, så att vi eventuellt kan diskutera din tolkning.

Monologerna hittar du även på www.dansomusikal.se/index.php/antagningsprovet

Ur "Pleasure" av Lisa Langseth

Ärlighet, det är jävligt viktigt faktiskt, för mig i alla fall, inget bullshit liksom. Är det nåt jag hatar så är det när man måste göra till sig för att folk ska gilla en. Sitta och hålla på och säga fina saker för att folk ska lyssna på vad man har att säga. Det är därför jag inte pallar brudar. Alltså inte att vara ihop med i alla fall. Klart om man träffar någon som man liksom kan slappna av med, som med Svante, ja då kanske. Men jag har fan aldrig träffat någon sån brud. Det är bara "nej men måste du ha på dig det där.., sitt ordentligt, kom i tid". Som man var en jävla hund. Som Petra, typisk sån, hon va fan helt jävla galen. Jag råkade glömma bort den där jävla Valentines Day och så ringer hon på mobilen, helt jävla hysterisk. "Åh du älskar inte mig! Alla mina kompisar har fått gelé hjärtan och små rosa jätte gulliga puttinutt-penn troll av sina pojkvänner men du har inte ens skickat ett sms!" Jamen va fan.

Ur "Mösexan" av Willy Russel

Eddy

Vem i helvete tror du du talar till va? Är väl ingen jävel som är intresserad av hans autograf! Vem fan är han? Jävla idiot! Det är väl för fan ingen som intresserar sig för honom.

Det är bara för att såna som du springer runt och fjantar för dom som dom tror att dom är nåt. Du är väl lika bra som han! Bad han dig om din autograf kanske? Nej. Dåså. Du måste ju hålla på din jävla värdighet. Du är väl lika bra som han. Du kan göra precis vad han gör. Det kan vi allihop. Inget märkvärdigt med honom. Ingen orsak att springa omkring och tigga honom om hans namn på en bit toalettpapper! Vi kan väl också skriva våra namn. Får jag! Ge mig pennan! Ge mig den!

Ur "Gatan" av Jim Cartwright

Jag vill vara ifred. Jag har legat här i fyra dagar nu. Hon fortsätter komma med käk. Jag vill inte ha nå't. Jag varken äter eller dricker. Jag fastar sedan i onsdags. OCH INGEN SKA HINDRA MIG! De fortsätter att banka, fortsätter att hamra på den där förbannade dörren. Men jag tänker inte svara. Vad har de att komma med är ute då? Man kunde lika gärna sätta upp en skylt utanför dörren här inne: HERRAR. För därute är det bara skit. Världen är ett stort skithus. Det är sant, lika sant som at jag lever, sant som sand.. Fan, vad man babblar när man inte har ätit, eller hur? De trycker på, tankarna. Hjärnan blir så proppfull av dem att munnen till slut spy ut dem. Men det är det jag är ute efter. Jag vill ha ut alltihop. Löpa linan ut. Det är därför jag fastar. Fan vad jag är törstig. Halsen är kruttorr. Skit. Inga jobb. Nå'n tog mitt. Stal min framtid. Nå'n tog det bara, högg för sig. Men det spelar ingen roll. Fy fan vilket flyt jag har.

Ur "Fem gånger gud" av Jonas Hassen Khemiri

Allt de såg var utsidan... Allt de såg var sjukdomen som åt min syster inifrån och som fick henne att halta och fångade henne i rullstol och tvingade henne att ta alla de där medicinerna... Dolores. Bara namnet, lyssna på det. Do...lo...res... Världens vackraste namn. Jag såg aldrig striphåret eller dreglandet eller bajsfläckarna eller nåt av det andra. Jag såg bara fräknarna och den där doloriska fantasin som plötsligt fick sandlådor att bli kvicksand och kvistar att bli lasersvärd och vägen till skolan att bli värsta bergsklättringen över Himalaya. Dolores. Den enda tjejen i rullstol som kunde härma en AK-47:a bättre än killarna.

Ur "Körsbärsträdgården" av Anton Tjechov

Mamma! ... Mamma, gråter du? Min rara, snälla, underbara mamma, jag håller av dig så... jag välsignar dig. Körsbärsträdgården är såld, den finns inte mer, det är sant, sant, men gråt inte, mamma, du har alltjämt livet framför dig, du har kvar ditt goda, rena hjärta... kom med mig, kom, lilla mamma, låt oss fara härifrån tillsammans! ... Vi ska plantera en ny trädgård, härligare än den här; när du får se den, kommer du att förstå och en glädje, en stilla, djup glädje ska sänka sig över din själ som solen i aftonstunden och du kommer att le, mamma! ... Kom med mig, lilla älskling, kom!